

וְאִם אֲנִי לֹא אֶרְאֶה אוֹתוֹ, מִי יִרְאֶה?

אימנו אשכנזי ע"י אריאלה רובינשטיין

4

ילדה אחת ומטריה אחת
יצאו בגשם לטיול נחמד
פגשו בקצה השביל ילדה בתוך מעיל
שלא הייתה לה מטריה
אמרו לה: בואי אתנו
יבש אצלנו
ויש אצלנו מקום
אמרו לה: בואי אתנו
יבש אצלנו
ויש אצלנו מקום

מתוך: ילדה ומטריה | דתיה בן דור

1

בְּחֶצֶר הָאֲחוּרִית
פֹּרַח הַיּוֹם
(ליום)
הַקֶּטוּס הַזֶּה שָׁשׂוּ
לֹא יָדוּעַ לִי
וְאִם אֲנִי לֹא אֶרְאֶה אוֹתוֹ
מִי יִרְאֶה?
אחריות | אני משעול

2

אֲנִי מֵאֲמִינִי בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁבִּרְנַנֵּעַ זֶה
עוֹמְדִים מִלִּילּוּנֵי בְּנֵי אָדָם בְּצִמְתֵי דַרְכֵי
ובמפגשי רחובות, במדבריות ובג'ונגלים,
והם מראים האחד לחברו היכן לפנות
ומהי הדרך ומה הכוון ומסבירים היכן
לפנות ולכן לפנות ואיך להגיע בדרך
המהירה ביותר ואיפה לשוב ולשאו ל
אדם אחר, לשם לשם. לא, אלא רק
בפניה השנייה ומשם שמאלה או ימינה,
ליד הבית הלבן, ליד עץ האלו, והם
מסבירים בקולות נרגשים ובהנפת ידיים
ובתנועות ראש, לשם לשם,
לא השם הזה, השם האחר,
כמו בפולחן קדום. גם זו דת חדשה.
אֲנִי מֵאֲמִינִי בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁבִּרְנַנֵּעַ זֶה.

יהודה עמיחי | פתוח סגור פתוח

3

ובמקום שאין אנשים,
השתדל להיות איש
פרקי אבות ב, ה

5

בְּעֵינֵי הַשְּׂמֵחָה עַל פִּי מִשַּׁל שְׁלֹפְעָמִים כְּשֶׁבְּנֵי אָדָם
שְׂמֵחִים וּמְרֻקְדִים, אֲזִי חוֹטְפִים אִישׁ אֶחָד מִבְּחוּץ שֶׁהוּא
בְּעֵצְבוֹת וּמְרָה שְׁחָרָה וּמְכַנִּיסִים אוֹתוֹ בְּעַל כָּרְחוּ לְתוֹךְ
מְחוּל הַמְּרֻקְדִים, וּמְכַרְיָחִים אוֹתוֹ בְּעַל כָּרְחוּ שִׁיְהִי שְׂמֵחַ
עִמָּהֶם גַּם כֵּן. כֵּן יֵשׁ בְּעֵינֵי הַשְּׂמֵחָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם שָׂמַח
אֲזִי הַמְּרָה שְׁחָרָה וְיִסוּרִים נִסְתַּלְקִים מִן הַצַּד
אֲבָל מֵעַלָּה יִתְרָה לְהַתְאַמֵּץ לְרַדֵּף אַחַר הַמְּרָה שְׁחָרָה
דִּיקָא לְהַכְנִיס אוֹתָהּ גַּם כֵּן בְּתוֹךְ הַשְּׂמֵחָה
בְּאִפְן שֶׁהַמְּרָה שְׁחָרָה בְּעֵצְמָה תִּתְהַפֵּךְ לְשְׂמֵחָה
שִׁיְהַפֵּךְ הַמְּרָה שְׁחָרָה וְכָל הַיִּסוּרִים לְשְׂמֵחָה
כְּדֶרֶךְ הַבָּא לְתוֹךְ הַשְּׂמֵחָה שֶׁאֵז מַגְדֵּל הַשְּׂמֵחָה וְהַחֲדוּהָ
מֵהַפֶּךְ כָּל הַדְּאָגוֹת וְהַעֲצָבוֹת וְהַמְּרָה שְׁחָרָה שְׁלוֹ
לְשְׂמֵחָה.

נִמְצָא שְׁחוֹטֵף הַמְּרָה שְׁחָרָה וּמְכַנִּיס אוֹתָהּ בְּעַל כָּרְחוּ
לְתוֹךְ הַשְּׂמֵחָה, כְּמִשַּׁל הַנ"ל.

זֶה בְּחִינַת: "שִׁשׁוֹן וְשְׂמֵחָה יִשִּׁיגוּ וְנִסּוּ יִגוּן וְאֲנָחָה"
שֶׁהִיגוּן וְאֲנָחָה בּוֹרְחִים וְנִסִּים מִן הַשְּׂמֵחָה, כִּי בַעַת
הַשְּׂמֵחָה דֶּרֶךְ הִיגוּן וְאֲנָחָה לַעֲמֵד מִן הַצַּד כִּנ"ל
אֲבָל צָרִיךְ לְרַדֵּף אַחֲרֵיהֶם דִּיקָא וּלְהַשִּׁיגֵם וּלְהַגִּיעֵם,
לְהַכְנִיס אוֹתָם דִּיקָא לְתוֹךְ הַשְּׂמֵחָה כִּנ"ל וְזֶהוּ "שִׁשׁוֹן
וְשְׂמֵחָה יִשִּׁיגוּ" וְכו'.

שֶׁהַשִּׁשׁוֹן וְשְׂמֵחָה יִשִּׁיגוּ וְיִתְפָּסוּ אֶת הִיגוּן וְאֲנָחָה
שֶׁהֵם נִסִּים וּבּוֹרְחִים מִן הַשְּׂמֵחָה לְהַכְנִיס אוֹתָם בְּעַל
כָּרְחָם לְתוֹךְ הַשְּׂמֵחָה כִּנ"ל, כִּי יֵשׁ יִגוּן וְאֲנָחָה שֶׁהֵם
הַסְּטָרָא אַחֲרָא שְׂאִינֵם רוֹצִים לְהִיּוֹת מְרֻכְבָּה אֶל הַקֶּדְשָׁה,
וְעַל כֵּן הֵם בּוֹרְחִים מִן הַשְּׂמֵחָה. עַל כֵּן צָרִיךְ לְהַכְרִיחַ
אוֹתָם לְתוֹךְ הַקֶּדְשָׁה דִּהִיגוּ הַשְּׂמֵחָה בְּעַל כָּרְחָם, כִּנ"ל.

ליקוטי מוהר"ן, תורה כ"ג

ליקוט הטוב
חזקון שבועות חברתי

